

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok VII Nr 213 (2193)

Łódź, środa 8 sierpnia 1951 r.

Potężna pieśń

o braterstwie i przyjaźni narodów świata

rozlega się w Berlinie

BERLIN, 6 SIERPNIA W DRUGIM DNIU ZŁOTU MŁODYCH BOJOWNIKÓW O POKÓJ, ODBYŁ SIĘ INAUGURACYJNE WYSTĘPY ZESPOŁÓW ARTYSTYCZNYCH ZE ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, POLSKI I CHIN.

Koncert radziecki w wielkiej sali Friedrichstadt Pałacu zebrał ponad 3000 widzów. Na koncert przybyli witańcy: — Prezydent Wilhelm Pieck, członek rządu NRD z premierem Grotewohlem na czele, jak również przewodniczący SFMD Berlingier, sekretarz generalny Kom-somolu Michajlow oraz przedstawiciele korpusu dyplomatycznego ze swym dziekanem ambasadorem Puszkinem na czele.

Bojowy program koncertu, na który złożyły się utwory muzyczne, pieśni i balet klasyczny trwał

ponad 4 godziny. Publiczność przyśłowiała wszystkie części wspaniałego koncertu burzliwymi oklaskami i okrzykami „Przyjaźń—Pokój” w różnych językach.

Polskie zespoły artystyczne wystąpiły w sali Państwowej Opery Berlińskiej. Występ ten dał okazję do wielkiej manifestacji przyjaźni i braterstwa młodzieży wszystkich krajów z Polską Ludową. Ogromne wrażenie wśród kilkutyśni publiczności wywołał finał symfonii pokoju Andrzeja Panufnika, wykonany przez młodzieżową orkiestrę symfoniczną i połączony

300-osobowy chór młodych. Na sali rozległ się potężny okrzyk: Pokój — Friede — Mir — Paix — Peace!

Następnie zespół ZPB im. Har-nama z Łodzi wykonał suitę weselnych tańców wielkopolskich. Ta część programu wywołała znów owację na cześć Polski Ludowej. Obecni na widowni pionierzy z republiki pionierskiej im. Thaelman-na wbiegli na scenę i obrzucili kwiatami artystów polskich. Robotnicy i robotnice łódzkie uściskali serdecznie młodych pionierów.

Zespół Domu Kultury w Bielesku oczarował widzów pięknym mazurem. Z kolei ukazał się zespół Ludowy „Mazowsze” wykonujący tańce oraz śpiewając po polsku, rosyjsku, niemiecku. Na sali rozległ się huragan oklasków. Na scenę padały kwiaty. Długo słychać okrzyki: Bierut! Bierut!

WYMIANA O RĘDZI

między Prezydentem USA Trumanem
a Przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szvernikiem

MOSKWA (PAP). Dnia 7 lipca br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR otrzymało od ambasadora USA p. Kirka notę z prośbą o przekazanie przewodniczącemu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. Szvernikowi oświadczenia prezydenta Stanów Zjednoczonych Trumana oraz rezolucji Kongresu Stanów Zjednoczonych.

Dnia 6 sierpnia br. Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powzięło rezolucję, którą ambasada ZSRR w Waszyngtonie przekazała wraz z oświadczeniem przewodniczącemu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szvernika, skierowanym do prezydenta Trumana — Departamentowi Stanu z prośbą o doręczenie zgodnie z przeznaczeniem.

Prezydent Truman w swym oświadczeniu, skierowanym do przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szvernika, komunikuje, że przesyła rezolucję Kongresu USA z prośbą o podanie jej treści do wiadomości narodu radzieckiego. Zaznaczając, że aprobuje w całej pełni rezolucję Kongresu, prezydent Truman stwierdza m.in.: „Najlepsza na dzieja pokoju na całym świecie zawarta jest w dążeniu do pokoju i braterstwa, które tkwi głęboko w sercu każdego człowieka.

Lecz narody, pozbawione normalnych sposobów utrzymania stosunków ze sobą, nie potrafią osiągnąć takiego wzajemnego zrozumienia, które po winno stworzyć podstawę zaufania i przyjaźni”.

Truman w końcu zaznacza, że obowiązkiem kierowników rządów jest realizacja dążeń

narodów do pokoju.

Przekazana przez prezydenta Trumana przewodniczącemu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Szvernikowi, rezolucja Kongresu USA, stwierdza na wstępie, że naród amerykański dąży do trwałego pokoju. Kongres potwierdza przy tym swą politykę, zawartą w przyjętej w swoim czasie ustawie, przewidującej „kontynuowanie maksymalnych wysiłków dla osiągnięcia porozumienia w sprawie wyposażenia ONZ w siły zbrojne zgodnie z kartą, dla osiągnięcia porozumienia w sprawie powszechnej kontroli nad bronią masowej zagłady, w sprawie powszechnego regulowania i ograniczania zbrojeń i sił zbrojnych — przy odpowiednim zagwarantowaniu obrony tych krajów, które wypełniają te porozumienia, przed tymi, które je naruszają lub usiłują je obejść”.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Kongres w uchwale swej „potwierdza historyczną i trwałą przyjaźń narodu amerykańskiego ze wszystkimi innymi narodami i oświadczają, że naród amerykański głęboko ubolewa z powodu istnienia sztucznych barier, które oddzielają go od narodów ZSRR”. Rezolucja głosi, że naród amerykański i jego rząd nie chcą ani wojny ze Związkiem Radzieckim, ani straszliwych skutków takiej wojny. W końcu rezolucja zaznacza, że „choć naród amerykański jest stanowczo zdecydowany bronić swej wolności i bezpieczeństwa, wita on wszelkie uczciwe wysiłki, zmierzające do uregulowania rozbieżności między rządem USA i rządem radzieckim oraz zaprasza narody Związku Radzieckiego, by współpracowały w tych wysiłkach w duchu przyjaźni”.

Odpowiedź Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. Szvernika na oświadczenie Prezydenta USA Trumana

Ekscelencjo! Mam zaszczyt potwierdzić odbiór Pańskiego oświadczenia z dnia 7 lipca 1951 r. i załączonej do niego rezolucji Kongresu USA oraz przesłać Panu rezolucję Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Rezolucja ta daje wyraz uczuciom szczerzej przyjaźni narodów Związku Radzieckiego do narodów całego świata. Stwierdza ona, że naród radziecki jest zjednoczony w swym dążeniu do zapewnienia trwałego pokoju i usunięcia groźby nowej wojny.

Naród radziecki nie ma podstaw do wątpliwości, że naród amerykański również nie chce wojny. Naród radziecki wie jednak dobrze, że w niektórych państwach istnieją siły, dążące do rozpętania nowej wojny światowej, w której pewne określone koła widzą źródło wzbogacenia się.

Narody Związku Radzieckiego uważają, że wojny nie będąc jeźli narody ujmą sprawę zachowania pokoju w swe ręce i będą broniły jej do końca, demaskując kłopotliwa twierdzenia, które zainteresowane są w wojnie i dążą do wciąż niecia narodu do nowej wojny.

Podzielim Pańską opinię, że w sercach większości ludzi tkwi dążenie do pokoju i braterstwa. Dlatego też rządy, które nie w słowach, lecz w czynach dążą do utrzymania pokoju powinny ze wszech-

miar popierać pokojowe dążenia swych narodów. Rząd Radziecki przyczynia się do wszec miar do połączenia wysiłków ludzi radzieckich, walczących o pokój z wysiłkami narodów innych krajów. Przyjmuje on gościnnie wysłanników pokoju z każdego kraju i popiera ze wszec miar utrzymywanie stosunków ludzi radzieckich z narodami innych krajów, nie czyniąc żadnych przeszkód na tej drodze.

Nie ulega wątpliwości, że zbliżenie między narodami, o którym mowa w Pańskim oświadczeniu, zakłada rozwój politycznych, ekonomicznych i kulturalnych stosunków i kontaktów między narodami na zasadzie równouprawnienia. Nie ulega również wątpliwości, że najważniejszym krokiem na tej drodze winno być zniesienie wszelkiej dyskryminacji w stosunku do Związku Radzieckiego ze strony władz amerykańskich.

Obowiązek wszystkich miłujących pokój narodów polega na tym, by prowadzić niezachwianą politykę zapobiegania wojnie i utrzymania pokoju, nie dopuszczając do wyścigu zbrojeń, osiągnięć redukcji

zbrojeń i zakaz broni atomowej, wprowadzając kontrolę nad przestępcami takiego zakazu i przyczyniając się do zawarcia paktu 5 mocarstw dla utrwalenia pokoju.

Zawarcie takiego paktu miałyby wyjątkowe doniosłe znaczenie dla poprawy stosunków radziecko-amerykańskich i utrwalenia pokoju między narodami. Pakt taki wzmacniłby pewność wszystkich narodów, że pokój zostanie utrzymany i umożliwiłby zarazem zredukowanie zbrojeń, zmniejszając brzemień wydatków wojennych, spadających całym swym ciężarem na barki narodów.

W dziele realizacji wskazanych wyżej przedsięwzięć naród amerykański spotka się zawsze z pełną sympatią ze strony narodu radzieckiego, broniącego niezmiennie sprawy pokoju.

Mam nadzieję, że tekst rezolucji Prezydium Rady Najwyższej ZSRR podany zostanie do wiadomości narodu amerykańskiego.

Korzystając z okazji, proszę Pana o przekazanie narodowi amerykańskiemu moich pozdrowień i serdecznych życzeń od zbrojeń, osiągnięć redukcji

(—) MIKOŁAJ SZVERNİK
PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ ZWIĄZKU SACJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH

Moskwa, 6 sierpnia 1951 r.

Rezolucja Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Po zaznajomieniu się z wspólną rezolucją, uchwaloną przez Senat i Izbę Reprezentantów Stanów Zjednoczonych, przekazaną wraz z oświadczeniem Prezydenta USA p. Trumana 7 lipca br., Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, łącząc prace obu izb — Rady Związku i Rady Narodowości Rady Najwyższej ZSRR — uważa za rzecz konieczną oświadczyć, co następuje:

1 Dając wyraz woli pokoju, ozywającej narody Związku Radzieckiego, rząd radziecki niezmiennie prowadzi politykę utrwalania pokoju i nawiązywania przyjaznych stosunków między państwami. Polityka ta została zapoczątkowana dekretem o pokoju, uchwalonym przez II zjazd Rad 8 listopada 1917 r. skoro tylko utworzyło się państwo radzieckie.

Od tego czasu polityka zagraniczna Związku Radzieckiego pozostaje bez zmian, zmierzając do utrwalenia pokoju i przyjaznych stosunków między narodami.

Po drugiej wojnie światowej, kiedy w rezultacie wspólnych wysiłków sojuszników, siły agresorów zostały rozgromione i agresywne państwa rozbrojone, założona została organizacja międzynarodowa, mająca na celu utrzymanie pokoju i zapobieżenie nowej agresji oraz stworzenie warunków dla zapewnienia trwałego pokoju. Jak wiadomo, rząd radziecki podjął inicjatywę w dziedzinie wzmożenia bezpieczeństwa międzynarodowego i wysunął propozycje w sprawie powszechnej redukcji zbrojeń, przewidując jako zadanie wymagające rozwiązania w pierwszej kolejności — zakazu produkcji i używania energii atomowej do celów wojennych. Broniąc konsekwentnie sprawy pokoju i dając wyraz niezłomnej woli narodów zapobieżenia groźbie nowej wojny, rząd radziecki dwukrotnie zgłaszał propozycje, ażeby Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Chiny, Francja i Związek Radziecki połączyły swe wysiłki w celu utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i zawarły pomiędzy sobą pakt pokoju.

Inicjatywa rządu radzieckiego spotkała się z gorącym poparciem i aprobatą ze strony miłujących pokój narodów całego świata. Naród radziecki nie może zrozumieć z jakich to pokojowych pobudek rząd USA dotąd odrzuca propozycje rządu radzieckiego w sprawie zawarcia paktu pokoju między 5 mocarstwami. Po wybuchu konfliktu wojennego w Korei i po otwartej interwencji zbrojnej Stanów Zjednoczonych w Korei, Związek Radziecki niejednokrotnie występował z propozycjami o pokojowym uregulowaniu konfliktu koreańskiego. Ostatnio Związek Radziecki znów wystąpił z propozycją położenia kresu przelewowi krwi w Korei co też doprowadziło do rokowań

o rozejm i o zaprzestanie działań wojennych w Korei.

Pokojowa polityka Związku Radzieckiego cieszy się całkowitym i bezwzględnym poparciem narodów Kraju Rad, w którym nie ma klas ani grup, zainteresowanych w rozpętaniu wojny. Związek Radziecki nie ma żadnych agresywnych planów i nie zagraża żadnym krajom i żadnym narodom.

Siły zbrojne Związku Radzieckiego nigdzie nie prowadzą wojny i nie biorą udziału w żadnych działaniach wojennych. Narody Związku Radzieckiego pochłonięte są całkowicie wykonywaniem zadań budownictwa pokojowego.

Państwo Radzieckie rozwija budownictwo nowych potężnych elektrowni wodnych i systemów nawadniających oraz stwarza warunki dalszego, nieustannego wzrostu stopy życiowej ludności kraju.

2 W rezolucji Senatu i Izby Reprezentantów USA oświadcza się, że naród amerykański głęboko ubolewa z powodu istnienia „sztucznych barier”, oddzielających go od narodów Związku Radzieckiego.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR musi stwierdzić, że polityka zagraniczna Związku Radzieckiego nie stawia żadnych przeszkód zbliżeniu narodu radzieckiego z narodem amerykańskim, jak i z innymi narodami i niczym nie przeszkadza w nawiązaniu pomiędzy nimi rzeczowych, handlowych i przyjaznych stosunków. Nie można tego jednak powiedzieć o polityce zagranicznej, prowadzonej przez organy władzy Stanów Zjednoczonych. Świadczy o tym nie tylko takie fakty jak systematyczne odmawianie przez władze amerykańskie wydania wiz wjazdowych do USA działaczom kultury radzieckiej i nawet wydalanie ich, mimo uzyskanych uprzednio legalną drogą zezwoleń na wjazd do USA, lecz i również szereg innych kroków rządu USA o charakterze dyskryminacyjnym w stosunku do Związku Radzieckiego. Znajduje to np. potwierdzenie w następujących faktach:

a W grudniu 1949 r. amerykańskie władze imigracyjne na wyspach Virginia wydały bez żadnych ku temu podstaw zarządzenie, w myśl którego za łogom dwóch radzieckich statków rybackich „Trepang” i „Pierlamut”, które zawinęły do St. Thomas dla dokonania nieznacznego remontu i nabrania wody, zakazano schodzenia na ląd.

b W lipcu 1950 r. w porcie Baltimore władze amerykańskie podały generalnej rewizji parowiec radziecki „Krasnodar”, przy czym agenci policji, gwałcąc przyjęte zwyczaje międzynarodowe, pozostawali po rewizji na pokładzie parowca, póki nie ruszył on na pełne morze.

c 18 marca 1948 r. władze amerykańskie samowolnie zaskwestrowały przybyły do Nowego Jorku statek radziecki „Rossija”, stanowiący nie nie państwowe Związku Radzieckiego, przy czym powoływały się na powódźwo jakichś dwóch pasażerów tego statku.

d W marcu 1949 r. władze imigracyjne w Nowym Jorku wezwały przedstawicieli radzieckich, obecnych na kongresie działaczy kultury i nauki w USA w obronie pokoju — do opuszczenia Stanów Zjednoczonych w ciągu tygodnia, pod groźbą zastosowania wobec nich środków administracyjnych w razie niewykonania tego zarządzenia.

e W październiku 1950 r. w Nowym Jorku, na lotnisku Brumma zatrzymano dwóch radzieckich kurierów dyplomatycznych, mimo, iż ich paszporty zaopatrzone były w amerykańskie wize dyplomatyczne.

f W marcu 1951 r. departament handlu nakazał anulowanie licencji na eksport do Związku Radzieckiego literatury naukowo-technicznej.

g W ostatnich dniach przed gmachem przedstawicielstwa ZSRR przy Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku urządzają się pod pobłażliwym okiem policji zbiegowiska chuliganów, przez szkodzących w normalnej pracy przedstawicielstwa i za grających osobistemu bezpieczeństwu jego współpracowników. 2 sierpnia pierwszy sekretarz przedstawicielstwa A. S. Polański, korzystający z immunitetu dyplomatycznego, przy opuszczaniu gmachu przedstawicielstwa napadnięty został w obecności policji przez chuliganów, którzy zadali mu w głowę ciosy pałkami.

h 23 czerwca br. na kilka zaledwie dni przed skierowaniem przez Prezydenta Stanów Zjednoczonych rezolucji Kongresu USA do przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. Szvernika, rząd Stanów Zjednoczonych wypowiedział układ handlowy zawarty między ZSRR a USA — 1937 r.

i 2 czerwca br. Kongres uchwalił ustawę, żądającą od krajów, które otrzymują tzw. pomoc ekonomiczną i finansową USA, faktycznego zaprzestania handlu ze Związkiem Radzieckim pod groźbą wstrzymania tej pomocy.

Ogłoszone 7 czerwca br., w myśl tej ustawy, listy towarów, których eksport do ZSRR jest zakazany, obejmują wszystkie prawie towary znajdujące się w międzynarodowym obrocie handlowym.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Postępowanie dowodowe ujawnia szczegóły zdradzieckiej działalności spiskowców opłacanych przez obce wywiady

NA SESJI POPOŁUDNIOWEJ SZÓSTEGO DNIA ROPRAWY PRZECIWKO CZŁONKOM DYWERSYJNO-SPIEGOWSKIEJ ORGANIZACJI W WOJSKU POLSKIM, SĄD PRZESŁUCHAŁ OSKARŻONEGO WACKA SZCZEPANA.

Osk. Wacek przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu przez akt oskarżenia. Składając wyjaśnienia powiedział, że po raz pierwszy po wojnie zetknął się z osk. Tatarą na wiosnę 1946 roku. Tatarą znał osk. Wacek od 1926 roku, kiedy to pełnił funkcję lekarza wojskowego w Toruniu. W 1946 r. rozmowy obu oskarżonych dotyczyły sytuacji w kraju.

„Jak się okazało, osk. Tatar miał powiązania z pracą w kraju przede wszystkim poprzez Mikołajczyka, którego popierał, a również miał łączność z organizacjami podziemnymi najpierw Okulickiego, a następnie Rzepeckiego“. Według słów osk. Wacka, „Tatar odnosił się negatywnie do akcji Okulickiego i Rzepeckiego jako do następstwa — jak się wyrażał — polityki emigracyjnej, zbankrutowanego rządu londyńskiego. Akcje te wewnątrz kraju wzbudzały tylko nienawiść wśród ludności. Uważał, że rząd emigracyjny, a w szczególności jego ekspozytura w kraju, jak Okulicki, potem Rzepecki — powinny być wkroczyć na inną drogę walki o zmianę tego ustroju w Polsce, który zapanował po wojnie, że trzeba walczyć na drodze organicznej, to znaczy zmienić od wewnątrz kierunek polityczny, odciągnąć od myślenia politycznego radykalnego, które panowało“.

PSL, PPS-prawica plus AK...

Następnie oskarżony mówi o dyrektywach, jakie otrzymał przed wyjazdem do kraju od gen. Tatar. Dyrektywy te były polityczne — jak je nazywa oskarżony — „społeczne“.

Polityczne skierowane do Radosława, a przede wszystkim do Pluta-Czachowskiego, polegały na: poparciu „całą parą“ Mikołajczyka, na zsynchronizowaniu tej akcji z PPS-prawicą i PSL. „Ażeby doprowadzić do połączenia tych dwóch stronnictw, a nie dopuścić do porozumienia między PPS i PPR“. Miał to przeprowadzić Radosław i Pluta-Czachowski. Następnym zadaniem było nawiązanie ścisłej współpracy z organizacją wojskową, a konkretnie z osk. Kirchmayerem.

Na wypadek przegranej Mikołajczyka dyrektywy mówiły o zapoczątkowaniu tajnej akcji konspiracyjnej w tym samym

Oficer, który „związał z pieniędzmi“ ale wprost do Tatar

Mówiąc o dyrektywach „społecznych“ osk. Wacek zeznaje, że określał tym mianem zlecenia pieniężne, które otrzymał od Tatar. W dyspozycji gen. Tatar znajdowały się bowiem olbrzymie fundusze pieniężne, na które składały się: Fundusz Obrony Narodowej, pochodzący ze składek społeczeństwa polskiego i wywieziony za granicę w 1939 r., pieniądze przekazane przez Polonię Amerykańską na pomoc dla kraju oraz pieniądze, które Tatar wzięł z budżetu wojskowego przed cofnięciem uznania rządowi emigracyjnemu w Londynie. Co się tyczy tych ostatnich sum, to Tatar wyjaśnił oskarżonemu, że „znając mentalność rządu emigracyjnego był pewien, iż z chwilą cofnięcia uznania, a raczej jeszcze przed tym, ten rząd postara się zabezpieczyć sobie był materiały“. Osk. Wacek mówi następnie o tym, jak Tatarowi

Business szpiegowski

Anglicy natęczyli dowiadywali się, kiedy to będzie wykonane. Pewnego razu przedstawił Intelligence Service spytał Tatar, czy nie wpadł czasem jakiś jego wspannik, bo mają wiadomości, że jakiś łącznik wpadł. Tatar skwapliwie potwierdził i powiedział, że TEN WYSELANNIK MIAŁ ZE SOBĄ JEGO PIENIĄDZE. Wówczas Intelligence Service dało mu te kilka tysięcy funtów“.

Wracając do kraju osk. Wacek otrzymał od Tatar 45.000 dolarów. 25.000 dolarów przeznaczone było na założenie łącznicy w Warszawie, POMYSŁANEJ JAKO OSRODEK SZPIEGOWSKI, na czele z osk. Wackiem lub innym zaufanym lekarzem. 5.000 przeznaczone było na organizację „gabinetu społecznego“, również pomyslanego jako PUNKT SZPIEGOWSKI, a reszta DLA RODZINY TATAR I RÓŻNYCH ZNAJOMYCH. Z zeznań osk. Wacka wynika, że następnie zmieniono przeznaczenie sumy 25.000 dolarów. Późniejszy projekt mówił o budowie „o-

chroniki“ następnie „spółdzielni mieszkaniowej“, a wreszcie suma ta została przekazana przez oskarżonego prof. Grzybowskiego. Z pozostałych 15.000 dolarów, 5.000 dolarów przeznaczone było dla Pużaka, 500 dolarów DLA ZONY GEN. KUTRZEBY, 1.000 dolarów DLA GENERALA WĘJ TATAROWEJ na wytwórnice wód gazowych, „poza tym był tam cały szereg nazwisk, z których pamiętam Kirchmayera. Dostał on zdaje się od 500 do 1.000 dolarów“.

Oskarżony mówi jeszcze o do tacji dla łączniczki Tatar „Lolity“, której za dwukrotne uratowanie mu życia Tatar przekazał sumę... 100 dolarów.

W dalszym ciągu osk. Wacek mówi o tym, jak wykonał dyrektywy polityczne, dane mu przez Tatar. Kontakty z Radosławem, Plutą-Czachowskim i Kirchmayerem nawiązał on bądź bezpośrednio, bądź przez osk. Romana, dla którego również przywiózł pieniądze.

Do wojska osk. Wacek wsta-

ł w lutym tegoż roku zetknął się z gen. KIRCHMAYEREM, który zaproponował mu współpracę w akcji konspiracyjnej i po zgodzie wyrażonej przez Wacka polecił mu kontaktować się z osk. Romanem. Oskarżony mówi dalej o ORGANIZACJI DROGI PRZERZUTOWEJ, w sprawie której przeprowadził on rozmowę z przedstawicielem ATTACHE WOJSKOWEGO AMBASADY ANGIELSKIEJ. W spotkaniu brał również udział Radosław i Pluta-Czachowski. Druga droga przerzutowa, zorganizowana w tym czasie, prowadziła przez firmę, która rozpoczęła swą DZIAŁALNOŚĆ SZPIEGOWSKĄ POD PRETEKSTEM PRZEWOZU PACZEK

Materiały wywiadowcze przekazywane przez obce ambasady...

Prokurator pyta oskarżonego, czy materiały szpiegowskie, przekazywane przez obce ambasady Tatarowi, były wykorzystywane jedynie przez Tatar. Oskarżony twierdzi, że tak przypuszczał.

Prokurator powołuje się na oświadczenie w zeznaniach oskarżonego złożonych w śledztwie. „Anglicy są dżentelmenami i ponieważ materiały były zamknięte w kopertach — to tych materiałów nie czytali“.

Prok.: Czy dzisiaj oskarżony podtrzymuje swe zeznania?

Osk.: Teraz już wiem, że korzystali również z tego Anglicy.

Postępowanie dowodowe

7 bm. w siódmym dniu rozprawy — Najwyższy Sąd Wojskowy w Warszawie zarządził postępowanie dowodowe.

Doprowadzony z aresztu śledczego Maksymilian Chojecki zeznał, iż był członkiem dywersyjno-wywiadowczej organizacji, działającej w szeregach Wojska Polskiego. Przed stawiał on okoliczności, w jakich Kuropieska nawiązała w Londynie kontakt z osk. Utnikiem i Nowickim oraz dodał,

I PIENIĘDZY Z ANGLII od emigrantów dla ich rodzin. Praca osk. Wacka w komórce organizacji wywiadowczej Kirchmayera polegała na dostarczaniu za pośrednictwem osk. Romana wiadomości dotyczących wojska. W tym czasie osk. Wacek jest lekarzem centralnej przychodni lekarskiej ministerstwa Obrony Narodowej. Przed przeniesieniem swoim do Oliwy, osk. Wacek na polecenie Kirchmayera zorganizował komórkę wywiadowczą na terenie centralnej przychodni, do której należało trzech lekarzy. Od marca 1948 osk. Wacek kontynuuje swą działalność na terenie Pomorza. Materiały zdobyte na terenie Pomorza przysłał oskarżony do osk. Romana.

konspiracyjną, co też świadek następnie czynił. Kuropieska poinformował świadka, że uprzednio przekazywał materiały wywiadowcze z Polski Utnikowi, który — jak powiedział wtedy Kuropieska — był jeszcze w czasie wojny w kontakcie z brytyjskim płk. Perkinsem, względnie mjr. Buchanem i że materiały te są przeznaczone dla użytku wywiadu brytyjskiego.

Świadek zeznał dalej, że osk. Utnik w rozmowie potwierdził wobec niego swoje kontakty z Perkinsem i Buchanem.

„Przeciwdziałanie wpływowi PPR...“

Skazany na 10 lat więzienia za udział w organizacji dywersyjno-szpiegowskiej w szeregach Wojska Polskiego — świadek Tadeusz Perdziński zeznał, że do pracy dywersyjno-wywiadowczej w nielegalnej organizacji wojskowej zwerbował go w sierpniu 1945 roku osk. Kirchmayer. Kirchmayer zlecił świadkowi ściąganie do wojska „zaufanych kolegów“. Świadek brał też udział wespół z osk. Kirchmayerem w pracach organizacyjnych ówczesnego Zw. Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, gdzie obaj — jak zeznał Perdziński — starali się o zapewnienie sobie jak największego

wpływu na terenie przyszłego zarządu związku. Świadek przesiedlony został następnie do centrum wyszkolenia artylerii, gdzie na zlecenie osk. Kirchmayera zorganizował komórkę konspiracyjną i prowadził działalność wywiadowczą, składając osk. Kirchmayerowi meldunki wywiadowcze w okresach kwartalnych. Wespół z kilkoma innymi oficerami, świadek wstąpił do PPS, gdzie stworzył komórkę wojskową, mającą za zadanie — jak zeznał — „przeciwdziałanie wpływowi PPR na terenie centrum wyszkolenia artylerii“.

Osk. Kirchmayer aprobował tę działalność świadka w PPS.

„Desant na Gdynię“

Służąc następnie w marynarce wojennej, świadek nadal prowadził tam działalność wywiadowczą, zbierając szereg ważnych informacji natury wojskowej. Informacje swe czerpał — jak wyjaśnia — od członków komórki szpiegowskiej, do której to organizacji otrzymał skierowanie osk. Kirchmayera.

Wspomniał też, że w kwietniu 1948 r. osk. Kirchmayer zamówił u niego materiały wywiadowcze, rozważające — jak zeznał świadek — „możliwość wykonania desantu na Wybrzeże“. Świadek zebrał żądane informacje i doręczył je osk. Kirchmayerowi. Informacje te przeznaczone były dla wroga zewnętrznego.

czego św. Zefiryn Machala zeznał iż do pracy w organizacji dywersyjno-wywiadowczej w szeregach Wojska Polskiego wciągnął go Chojecki. Chojecki zlecił świadkowi, który przebywał w Szkoci, by po powrocie do Polski skontaktował się z osk. Jureckim albo Kuropieską. Świadek Machala udał się do 44 brytyjskiej misji łącznikowej, gdzie — jak zeznał — „jeden z oficerów brytyjskich w stopniu kapitana wiedział już, że mam wyjechać do Polski i pracować w wojsku, a również, że mam wejść w skład konspiracyjnej organizacji na terenie Wojska Polskiego“.

Rozprawa trwa.

WYMIANA ORĘDZI między Prezydentem USA Trumanem a Przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szewernikiem

(Dalszy ciąg ze str. 1)
2 sierpnia, już po orędziu Kongresu USA do Rady Najwyższej ZSRR, Izba Reprezentantów Kongresu uchwaliła nową ustawę, która przewiduje pod pretekstem niedopuszczenia dostaw materiałów strategicznych, zarządzania zmiernymi do przerwania handlu ze Związkiem Radzieckim i z krajami od noszącymi się przyjaźnie do Związku Radzieckiego.

Wskazane wyżej zarządzenia dyskryminacyjne w dziedzinie handlu sprawiły, że obroty towarowe między ZSRR a USA za ostatnie 5 lat, począwszy od 1946 r., zmniejszyły się przeszło 6-krotnie i spadły do znikomego poziomu.

W ten sposób wszystkie te fakty świadczą, że organy władzy Stanów Zjednoczonych prowadzą politykę dyskryminacji wobec ZSRR i tworzą sztuczne bariery, przeszkadzające swobodnym stosunkom narodowym i narodowi amerykańskiemu oraz oddziałające od siebie nasze kraje.

Powstaje uzasadnione pytanie, jak pogodzić ze wspomnianymi wyżej poczynaniami władz amerykańskich oświadczenie o konieczności zniesienia barier w stosunkach między narodami obu krajów, zawarte w rezolucji Kongresu USA.

Naród radziecki nie żywi wątpliwości, że naród amerykański, podobnie jak wszystkie inne narody, nie chce wojny. Jednakże, jak wskazuje

historia, nie zawsze narody decydują o sprawie pokoju i wojny. Deklaracje wielu odpowiedzialnych przedstawicieli rządu Stanów Zjednoczonych, jak również członków Kongresu USA zawierają bez pośrednie wezwania do rozpoczęcia agresywnej wojny przeciwko narodowi ZSRR, do zastosowania broni masowej zagłady wobec ludności cywilnej. Deklaracje takie, sprzeczne nie tylko z interesami pokoju, lecz i z elementarnymi wymogami moralności ludzkiej, powinny byłoby spotkać się z potępieniem ze strony Kongresu Stanów Zjednoczonych.

Rząd Stanów Zjednoczonych wystąpił jako inicjator wojennego sojuszu atlantyckiego, wymierzonego, co jest oczywiste, przeciwko ZSRR. Stworzył on szeroką sieć baz wojennych na terytoriach, obcych, jak najbliższej granicy ZSRR i wbrew przyjętym zobowiązaniom realizuje remilitaryzację Niemiec zachodnich i wkracza militarnym japoński.

Jednocześnie w Stanach Zjednoczonych realizowany jest gigantyczny program zbrojeń.

Rząd USA odrzucał niezmiennie wszystkie propozycje rządu radzieckiego, zmierzające do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Tak więc, dotychczas nie osiągnięto porozumienia w sprawie zawarcia paktu pokoju między 5 wielkimi mocarstwami, w sprawie zakazu broni atomowej i usta-

nowienia kontroli nad wykonaniem tego zakazu, jak również w sprawie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych.

Rezolucja Kongresu zawiera myśl, że obecnie stoi otworem droga do wykorzystania energii atomowej w celach pokojowych. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że dopiero po wydaniu zakazu broni atomowej można będzie istotnie wykorzystać energię atomową w celach pokojowych dla dobra narodów.

Naród radziecki przekonuje się co dzień, że polityka postępowania rządu Stanów Zjednoczonych odbiega od deklaracji słownych w sprawie zachowania pokoju, jak również od pokojowych dążeń narodu amerykańskiego. Stwarza to warunki dalszego pogarszania się stosunków ze Związkiem Radzieckim, jakkolwiek Stanom Zjednoczonym nie grozi i nie grozić żadne niebezpieczeństwo ze strony Związku Radzieckiego. Można, rzecz jasna, jedynie powitać orędzie Kongresu Stanów Zjednoczonych do narodu radzieckiego i jego apel o utrwalenie przyjaznych stosunków między Stanami Zjednoczonymi a Związkiem Radzieckim. Jednakże słowne wezwanie do współdziałania na rzecz poprawy stosunków między ZSRR a USA i na rzecz utrwalenia pokoju międzynarodowego, może dać pozytywne wyniki jedynie w tym wypadku, jeżeli nie będą od niego odbiegały czyny rządu USA, polityka i postępowanie rządu Stanów Zjednoczonych.

Ponieważ jednak Kongres USA oświadcza, że szuka dróg poprawy stosunków ze Związkiem Radzieckim, może on nie wątpić że tego rodzaju dążenia Kongresu są zbieżne z pokojowymi dążeniami narodu radzieckiego i z pokojową polityką Związku Radzieckiego.

Prezydium Rady Najwyższej uważa, że jednym z poważnych kroków na tej drodze mogłoby być zniesienie dyskryminacji wobec Związku Radzieckiego we wszystkich dziedzinach stosunków między narodowych, dyskryminacji, która przeszkadza normalnym stosunkom między naszymi krajami.

Jeszcze ważniejszym krokiem na polu poprawy stosunków między naszymi krajami i utrwalenia pokoju między narodami mogłoby być zawarcie paktu pokoju między pięcioma mocarstwami, do którego będą mogły przyłączyć się również inne państwa dążące do utrwalenia pokoju.

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie wątpi, że wszystkie narody, dążące do zachowania pokoju powitałyby z wielkim zadowoleniem zawarcie takiego paktu.

Prezydium Rady Najwyższej wyraża nadzieję, że Kongres Stanów Zjednoczonych poda niniejszą rezolucję do wiadomości narodu amerykańskiego,

Notatnik łódzki

Na wystawie gazetki ścienne w Prezydium MRN, o której pisaliśmy już przed kilkoma dniami, nagrody książkowe otrzymały gazetki:

Wydziału Finansowego, Kola TPPR przy Wydziale Gospodarki Komunalnej.

Najlepsze z 36 nadesłanych gazetek umieszczone zostaną na wystawie okrojowej.

Do naszej redakcji wpłynęły dwie odpowiedzi. Pierwsza od PIH, która w związku z notatką z dnia 23 czerwca donosi, że wszystkie sklepy PSS skupują nie uszkodzone butelki po płynnym owoce, druga — od Wydziału Kultury Prezydium MRN, który wyjaśnia, że ławki w parkach przeznaczone są dla publiczności, a orkiestra powinna przywozić sobie krzesła.

Dziś w lokalu własnym Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przem. Włókienniczych przy ul. Piotrkowskiej 135, odbędzie się odczyt nt.: „System zarządzania przedsiębiorstwem w gospodarce uspołecznionej”. Prelegent: mgr Krysiński.

Szanujmy dobro społeczne

Apel Prezydium RN do mieszkańców Łodzi

Prezydium Rady Narodowej w trosce o człowieka pracy i jego wypoczynek powiększa co roku tereny zielone miasta. Dzięki temu Łódź stale zmienia wygląd. Obok nowoczesnych gmachów, bloków mieszkalnych, nowych placów i poszerzonych ulic powstają nowe parki i zieleńce.

Troska o człowieka spowodowała usunięcie „chińskich murów”, którymi były ogrodzone parki kapitalistów, będące jedynymi skupiskami zieleni w śródmieściu. Parki te do niedawna niedostępne dla ludzi pracy rozbrzmiewają dziś radosnymi głosami dziatwy robotniczej dla której poprzednio jedynym miejscem zabaw były zaśmiecone podwórka i rynsztoki ulic. W parkach i

zieleńcach w cieniu drzew lub na otwartym słońcu znajduje zasłużony odpoczynek po całodziennych trudach człowieka pracy.

Słuszne więc jest twierdzenie, że parki i zieleńce są rozszerzeniem naszych mieszkań, wrogiem gruźlicy i nieodpowiednim czynnikiem zdrowia w naszym życiu.

Nie wszyscy jednak doceniają w należyty sposób wartość zieleni. Świadczą o tym polamane gałęzie drzew i krzewów, podeptane trawniki i niszczone urządzenia parkowe. Bezmyślny wandalizm powoduje nie tylko znaczne straty materialne, lecz niszczy drzewostan, który nie tak łatwo jest uzupełnić.

Niejednokrotnie stwierdzono,

że w mieście ulegają zniszczeniu urządzenia użyteczności publicznej, jak ławki i żarówki lamp ulicznych, tabliczki emaliowane z napisami nazw ulic i placów, ławki ustawione w parkach do użytku publiczności itp.

Tych wykroczeń dopuszczają się nie tylko bezmyślnie jednostki spośród młodzieży, ale również i jednostki społeczne dorosłe. Niszczenie urządzeń użyteczności publicznej zdarza się w oczach przechodniów, a jednak z wyjątkiem nielicznych wypadków, przechodnie nie zwracają na to uwagi i nie reagują w sposób należyty w wypadku nieświadomych społecznie jednostek, niszczących urządzenia komunalne.

Podobny stan rzeczy w żadnym wypadku nie może być tolerowany. Osoby dopuszczające się tego rodzaju występów pociągać się będzie do surowej odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi apeluje do mieszkańców miasta, aby wzięli w opiekę urządzenia publiczne i dopomagali władzom czuwającym nad porządkiem publicznym w wykrywaniu i ściganiu społecznych osobników, dopuszczających się wykroczeń. W szczególności Prezydium apeluje do organizacji społecznych, młodzieżowych o rozłożenie trwałej opieki nad zielenią i innymi urządzeniami komunalnymi.

Pamiętajmy, że dbając o dobro publiczne, dbamy o dobro swoje i dajemy wyraz swej kultury.

I klasa farbiarska przy Zasadniczej Szkole Zawodowej

Z dniem 1 września 1951 r. uruchomiona zostanie w Łodzi przy ul. Jerzego 22, klasa I farbiarska do której przyjmują się młodzież niepracująca w wieku od lat 14. Ilość miejsc ograniczona. Zadaniem Zasadniczej Szkoły Zawodowej jest wychować i wykształcić młodzież na wykwalifikowanych robotników-farbiarzy. Nauka trwa dwa lata i kończy się egzaminem kwalifikacyjnym, określającym kategorię, według której absolwent zostaje zarezerwowany przez zakład pracy. Szczegółowych informacji udziela sekretariat szkoły przy ul. Jerzego 22, tel. 272-83.

CZEKAJĄCE SKRZYŃKI

Bardzo się to wszystko ładnie zapowiadało. Komitet domowy (Zeromskiego 69) postanowił uaktywnić się. Zebrał się przeto na posiedzenie i wśród niewielu innych spraw postanowił oddać do użytku skrzynki do listów.

Natychmiast przystąpiono do wprowadzania w czyn niniejszego postanowienia. Zerwano wszystkie skrzynki i wyniesiono na podwórko. Miały tu poczekać na naprawę. I czekają. Już dwa miesiące. Nie oszczędza ich ani deszcz, ani miejscowa dziatwa.

NIE ZAWSZE SZEWC...

Przystawie mówi, że szewc chodził zwykle bez butów. Nie zawsze jednak przystawie to ma rację bytu. Na przykład w wypadku zastosowania go do PKS natrafia się na zasadnicze przeszkody.

5 bm. autobus PKS wyjeżdża z Tomaszowa o godz. 18 zabrał w Rokicinach tylko 2 matki z dziećmi mimo, że było jeszcze kilka miejsc stojących. Dalsze przystanki miały bez zatrzymywania się, aż wreszcie zatrzymał się, bez przystanku, tuż za Bukowcem, przy jakiejś polnej drodze i za brał parę małżeńską.

Jak się okazało później w przypilejowanej parze — to pracownica PKS z mężem. Podobnie wyróżniony został inny pracownik PKS, dla którego autobus zatrzymał się na przedmieściu, mimo, że wolno to czynić tylko w wyjątkowych wypadkach.

Wracając do przystawia o szewcu, w tym wypadku trzeba stwierdzić, że nosi on przy najmniej dwie pary butów.

Nasz poradnik

Usługi introligatorskie

Przy ul. Wschodniej 74 istnieje usługa punktu introligatorskiego. Wykonywane tu są, tak hurtowo jak i detalicznie wszelkie prace wchodzące w zakres introligatorstwa, a więc oprawy książek, legitymacji itd.

Podobny punkt usługowy znajduje się przy ul. Jarcza 1. Jest to Spółdzielnia Pracy „Poziom”.

RADIO

SRODA, 8 sierpnia
Wiadomości — godz. 12.04, 16.00, 17.00, 20.00 i 23.00.
11.45 Głos mają kobiety, 11.52 Polska pieśń masowa, 13.20 Chwila muzyki, 13.25 Program dnia, 13.30 Muzyka dla wszystkich, 14.30 Proza, 14.50 Koncert, 15.30 Audycja dla dzieci, 15.50 Koncert solistów, 17.05 Pogadanka sportowa, 17.15 Skrzynka ogólna, 17.30 Fragmenty z opery, 18.00 Felieton, 19.00 Wschodnia Radiowa, 19.20 Koncert, 19.58 Stan pogody, 20.26 Wiadomości sportowe, 20.30 Rezerwa, 20.50 Audycja literacka, 21.15 Koncert, 21.40 Polska pieśń masowa, 21.45 Wspomnienia robotnicze, 22.00 Muzyka i aktualności, 22.30 Muzyka kameralna, 23.10 Koncert, 23.55 Chwila muzyki.

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ
18.20 Koncert Łódzkiej Ork. PR (w programie I-szym) 16.20 Czy wiecie?, 16.25 Muzyka lekka, 16.45 Aktualności, 16.55 Komunikaty, 18.15 Tajemnice zielonej liny, 18.30 Koncert Ork. Mandol., 18.55 Program na jutro.

Sroda 8 SIERPNIA
Emiliana
JUTRO: Romana

WAŻNE TELEFONY:
Kom. Miejska M.O. 253-80
Pogotowie Ratunkowe 104-44 134-15
Straż Pożarna 117-11
Miejski Ośrodek Informacji 159-15

DZYSIĘSZEJ NOCY
DZURURAJA APTEKI
A. S. nr 4 (Daszyńskiego 19), A. S. nr 7 (Włoczańska 37), A. S. nr 44 (Piotrkowska 225), A. S. nr 18 (Zgierska 146), A. S. nr 22 (Nowotki 12), A. S. nr 34 (Wojska Polskiego 56), A. S. nr 35 (Dąbrowskiego 24-b).

CO? GDZIE? KIEDY?

Apłeka nr 42 (Al. Kościuszki 48) dzururaje codziennie.

PAŃSTWO TEATR POWSZECHNY (ul. Obronców Stalingradu nr 31) o godz. 19.15 „Czardaszyka” w nowej obsadzie.

TEATR MUZYCZNY (ul. Piotrkowska nr 243) o godz. 19.00 „Czardaszyka” w nowej obsadzie.

TEATR LETNI (ul. Piotrkowska nr 94) o godz. 20 „Mąż i żona”.

ADRIA (ul. Stalina nr 1) nieczynny.

BAJKA (ul. Franciszkańska 31) — „Zakleta narzeczoną” o godz. 18.20 — dozw. od lat 7.

BAŁTYK (ul. Narutowicza nr 20) — „Słub z przeskodami” — o godz. 18.18, 20 — dozw. od lat 14.

ROMA (ul. Rzgowska 84) „Złote jezioro” — o godz. 18.20 — dozw. od lat 12.

SOJUSZ (Nowe Żelazne) — „Antoni Iwanowicz gniewa się” — o godz. 18.20 — dozw. od lat 7.

STYLWY (ul. Kilińskiego 123) — „Splew jest pięknym życiem” — o godz. 18.20; dozw. od lat 12.

SWIT (Bałucki Rynek) — „Splewak nieznan” — o godz. 18.20 — dozw. od lat 14.

TATRY (Sienkiewicza 40) — „Trzelnów dzwony” — o godz. 16.18, 20; dozw. od lat 14.

WISŁA (Daszyńskiego 1) — „Słub z przeskodami” — o godz. 16.30, 18.30, 20.30 — dozw. od lat 14.

WŁOKNIARZ (ul. Próchnika nr 16) — „Rodzina Sonnenbrücków” — o godz. 16.30, 18.30, 20.30 — dozw. od lat 14.

WOLNOŚĆ (ul. Napierkowskiego 16) — Nieczynny z powodu remontu.

ZACHĘTA (Zgierska 26) — „Na odsiecz Carycyna” — o godz. 18.20; dozw. od lat 7.

GDYNIA (ul. Daszyńskiego 2) — „Program rozmattości” nr 25/51. PKF nr 32/51, „Skrzydłata młodzież”. „Od Tawery do Kluchory” — o godz. 16.17, 18, 19, 20, 21.

MŁODA GWARDIA (ul. Legionów 2) dla młod. „Białe kiel” — godzina 16, 18, 20.

MUZA (ul. Pabianicka 173) „Zasadzka” — o godz. 18.20; dozw. od lat 14.

POLONIA (ul. Piotrkowska nr 67) — „Rodzina Sonnenbrücków” — o godz. 16, 18, 20 — dozw. od lat 14.

PRZEDWIOSNIE (ul. Zeromskiego nr 74) — „Wesołe kumoszki z Windsoru” — o godz. 18.20; dozw. od lat 14.

REKORD (Rzgowska 2) — „Dr Kowarz operuje” — o godz. 18.20; dozw. od lat 7.

ROBOTNIK (ul. Kilińskiego 178) — dla młod. — „Było to w maju” — o godz. 16, 18, 20.

CO Z CZEGO PRZEROBIC DLA DZIECKA „MODA I ŻYCIE” nr 23

Pracownicy poszukiwani

Inżynierów i techników, mechaników, inż. odlewników, mistrzów i ślusarzy narzędziowców, tokarzy, frezerów, szlifiery zatrudni natychmiast do pracy w Łodzi Centralny Zarząd Przemysłu Maszyn Włókienniczych Łódź Plac Zwycięstwa 2, budynek „D”. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Kadr Centralnego Zarządu. Mieszkanie zapewnione. (971)

Księgowego ze znajomością kosztów własnych, ślusarzy-narzędziowców, ślusarzy-mechaników i pomocników, robotników transportowych i do przyuczania na produkcję oraz pracowników do straży pożarnej zatrudni natychmiast Zakłady Wytwarzania Transformatorów i Urządzeń Termoelektrycznych w Łodzi ul. Kopernika 56/58. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Biuro Personalne.

4 inspektorów do kontroli wewnętrznej, dekarza, piekarszy, woźniców, robotników(ce) do transportu i na konwojentów(iki) oraz uczniów(ce) powyżej lat 18 do szkolenia na piekarzy zatrudni natychmiast Piekarsko-Cukiernicza Spółdzielnia Pracy w Łodzi. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Personalny od godz. 8—12 ul. Kilińskiego 81. (962)

IGŁY DZIEWIARSKIE I PONCZOSZNICZE, różnych maszyn o wysokiej podziatce, nowe i używane, nawet polamane — bez kolanek zakupi każdą ilość nowo-organizująca się SPÓŁDZIELNIA PRACY Zgłoszenia — Stalina 41, sklep galanterijny.

Potrzebny fryzjer damsko-męski, lub męski, ul. Nowozarzewska 13/15. (5103)

Tkaczy (iki) na krosna kortowe i angielskie, śrubowników i przykręcających na przedziałnie, robotnicze na zgrzeblarki, robotników gospodarczych i uczniów (ce) na tkalnicy i przedziałnie zatrudni natychmiast Zakłady Przemysłu Włókienniczego „Wiosna Ludów” w Łodzi ul. Żeligowskiego 3/5. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Personalny. (965)

Ogłoszenia drobne

LEKARZE
DOKTOR LASZEWSKI choroby skórne, weneryczne, Włoczańskiego nr 28, 8—10 i 17—19.
Dr JADWIGA ANFOROWICZ — skóra, weneryczne, kobiece 3-7, ul. Próchnika 8. (918)
Dr MARKIEWICZ specjalista: weneryczne, skóra, moczościowa, Piotrkowska 109-8 tel. 138-52.
Dr ZAURMAN — specjalista skóra, weneryczne 8-9,30, 4-6 Narutowicza 2. (921)
Dr REICHER specjalista weneryczne, skóra, picio we (zaburzenia) — Piotrkowska 14, czwarta — siódma (925)
Dr KUDREW CZ specjalista weneryczne, skóra 7-9, 3-5, Piotrkowska nr 106. (926)

Dr HEYKO-PORĘBSKI specjalista skóra-weneryczne powrości 17,30-19, Erzeżna 6. (931)
Dr RÓŻYCKI specjalista chorób kobiecych, akuszerki Piotrkowska 33 — przyjmuje 3-6 oprócz sobót niedzieli. (942)
Dr CHĘCIŃSKI skóra-weneryczne, 4-7, Piotrkowska 157. (941)
Dr PIWICKI wewnętrzne płuca, serce przyjmuje 3-7, Piotrkowska 35.

KUPNO — SPRZEDAŻ
KUPIMY samochód-autobus lub ciężarówkę. Oferty Prasa, Piotrkowska 104 „Autobus”. (5110)
SPRZEDAŁ gabinet, łóżka z materacami, lodówkę. Tel. 175-09, w godz. 8-9 i 16-17. (5014)

PIANINO krzyżowe stan dobry sprzedam. Kościuszki 11, m. 16. (5228)
SPRZEDAŁ stół, 6 miejsc, krzesła nowoczesne. Piotrkowska 109-6.
DAMSKA maszynę Singer sprzedam. Sterlinga nr 4-7. (5233)
SPRZEDAŁ samochód osobowy marki DKW stan dobry, Łódź, Próchnika nr 56 m. 11. (5195)
SPRZEDAŁ maszynę Singer gabinetową, Murarska 20, suterenowa.
WÓZEK czeski głęboki sprzedam. Rzgowska 147 m. 1. (5225)
SPRZEDAŁ wózek głęboki, Piotrkowska 199 — m. 8. (5219)
SPRZEDAŁ motocykl — DKW 350 stan dobry. Sen derowski, Zgierska 68.
ZAOFIAROW PRACY
POTRZEBNA pomocnica domowa. Nowotki 12, zegarmistrz. (5111)
POTRZEBNA osoba udzielająca lekcji matematyki. Wiadomość tel. 186-65.
GOSPOJA samodzielną do dwójga osób poszukiwana. Referencje konieczne. Warunki dobre. Zgłoszenia. Tel. 203-63.
POTRZEBNA pomocnica domowa-gospoia, Piotrkowska 120, Linkowska sklep. (5211)

LOKALE
URZĘDNICZKA poszukuje pomieszczenia umeblowanego. Oferty Prasa — Piotrkowska 104 „Urzedniczka”. (5224)
DWUPOKOJOWE mieszkanie, windy, centrum Łodzi zamienie na Kraków. Oferty Prasa Piotrkowska 104 „5210”
ZGUBY
ZGUBIONO książeczkę Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Ciba Stanisława, Legionów 5-7.
ZGUBIONO kartę meldunkową. Nazwisko Banasiak Sylwester, Limanowskiego 8. (5235)
ZGUBIONO leg. ZW Zaw 1897/2283. Nazwisko Kisiel Halina. (5232)
PRZYBLAKAŁ się pies wielki mieszaniec do odbrania, Brzoskwiniowa 62
ZGUBIONO leg. służbowe Polskiego Radia, eg. ZW. Zaw. Ignacy Skupieński. (5225)
ZAGINĘŁA książeczka Ubezpieczalni Społecznej Kopczyński Ignacy, Łódź Targowa 29. (5218)
ZGUBIONO legitymację ZW. Niewidomych oraz kartę rejestracyjną wydaną przez 3 Urząd Skarbowy, Kopeć Wincenty — Rzgowska 102.
ZAGINĘŁA przepustka fabryczna Chranowski Roman, Łódź, Przędzalniana Nr. 15. (5217)

WYGNANIE WŁADCY (9)

WYDAWCA
Spółdz. Wyd.-Oświat. „Czytelnik”
Redakcja i Administracja: Łódź, ul. Piotrkowska 96, tel. Red. Nacz. 125-64, z-ca Red. Nacz. 223-32. Sekretarz odpowiedzialny: 204-75, dział kulturalny 203-95, dział miejski sportowy 203-95, dział korespondentów 207-18, 114-32, dział kulturalno-oświat. 217-32, dział kulturalno-oświat. 209-02, dział listów 143-80. Redakcja rekwizytów nie zwraca, za treść i terminy ogłoszeń nie bierze odpowiedzialności.

Prenumerata miesięczną zł 4,05, kwartalna zł 12,15, półroczną zł 24,30 przyjmują wszystkie Urzędy i Agencje Pocztowe oraz listonosze miejscy i wiejskie na terenie całej Polski w terminie do 15 każdego m-ca na okres następny.

Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE

Pewnego dnia Bieriozin przedstawił studentce politechniki, Denisowa — Irinie, przyjaciółni się. Młodzi szybko się zaprzyjaźnili i poza lata studów, gdy młodzi naukowcy rozpoczęli swe pierwsze samodzielne prace. A po śmierci prof. Denisowa przyjaciółni byli częstymi gośćmi w domu Denisowych. (Irina miała jeszcze dwóch braci). Starszy u-

kończył Instytut Lotniczy, młodszy Plecia chodził do szkoły ogólnokształcącej. Irina prędko spostrzegła różnicę usposobienia i charakterów obu przyjaciół. Widziała jak Bieriozin zawsze stara się zamieć przyjaciela, wysunąć się na pierwsze miejsce, przedstawiać siebie w jaknajbardziej korzystnym świetle. Szczerzy, prostolinijny Ławrow wydawał się tego nie dostrzegać i nadal darzył przyjaciela Bieriozina.

Inaczej było z Bieriozinem. Nie podobala mu się coraz serdeczniejsza przyjaźń między Ławrowem i Iriną. Nie mógł zrozumieć, jak mimo wielkiej jego usiłowań, dziewczyna może darzyć większą sympatią Ławrowa niż jego. Po raz pierwszy uczucie niechęci do Ławrowa wybuchło zupełnie przypadkowo. Obaj młodzi żartem zaczęli się słować na plaży. Zrezygn Ławrow w pew-

nej chwili rzucił na piasek ciężkiego i silniejszego Bieriozina. Działo się to na oczach Iriny. Bieriozina ogarnął niepojętany gniew. Zebrał się z ziemi i z twarzą wykrzywioną wściekłością rzucił się na rozważanego Ławrowa. Ławrow wywinął się. Bieriozin nie panował już zupełnie nad sobą. Nad wszystkim uczuciami górowała jakaś ślepa chęć zemsty. Rzucił się w pogoń za Ławrowem.

SPORT

Polska - Rumunia 3:6

Graliśmy w dziesiątkę Dziś w Berlinie gramy z Włochami

Wczoraj w Berlinie nasza młodzieżowa drużyna spotkała się z reprezentacją Rumunii. Mecz zakończył się zdecydowanym zwycięstwem Rumunii 6:3. Na podstawie tego wyniku nale-

ży przypuszczać, że nie bardzo możemy liczyć na zwycięstwa w dalszych meczach, mając za przeciwników zespoły Włoch, Czechosłowacji i Węgier. Nie sprzedajmy jednak faktów. Zapewne jednak gracze nasi skorzystają wiele w Berlinie i być może przerwany zostanie narzeczcie łańcuch niepowodzeń.

Do przerwy Rumuni prowadzili 4:0, a w pewnym momencie po zmianie stron wynik brzmiał 5:0. W ostatnich 10 minutach gracze nasi zdobyli się

na kolosalny wysiłek, strzelając kolejno trzy bramki.

Ten zryw finiszowy naszych zawodników jest godny podkreślenia. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, że drużyna nasza gra-

ła w 10, bo kontuzjowany został Kaszuba (Przepisy międzynarodowe powiadają, że nie wolno wprowadzać graczy rezerwowych, gdyby nawet kontuzja dotknęła bramkarza).

Mecz zakończył się więc ostatecznie zwycięstwem piłkarzy Rumunii 6:3. Przeciwnicy nasi byli zespołem znacznie lepiej zgranym. Podawali oni dokładnie piłki i mieli lepszy start.

Dziś drużyna nasza spotka się z piłkarzami Włoch.

Polska reprezentacja piłkarska na Złot w Berlinie

Na rowerach dookoła NRD

10 września zorganizowany zostanie 12 etapowy wyścig kolarski dookoła NRD.

Start i meta znajdować się będą w Berlinie. Poszczególne drużyny składają się z 6 zawodników. Obok punktacji drużynowej przeprowadzona zostanie klasyfikacja indywidualna.

Dzisiejszy program

Program dzisiejszych imprez w ramach Akademickich Mistrzostw Świata w Berlinie przedstawia się następująco:

lekkoatletyka męska: pchnięcie kula, biegi 100 i 400 m, sztafeta 4x100 m (przedbiegi i finał), bieg 800 m i 110 m przez płotki.

kontekstacja kobiet: rzut oszczepem, skok wdal (eliminacje i finał), bieg 100 m, sztafeta 4x100 m — finał.

Ponadto rozegrane zostaną 4 mecze piłkarskie, eliminacje bokserskie i spotkania w tenisie stołowym oraz eliminacje mistrzostw pływackich.

Polska - Anglia 93:8

W berlińskim turnieju piłki ręcznej koszykarze Polski odnieśli wspaniały sukces, zwyciężając drużynę Anglii 93:8.

Natomiast w piąte siatkowej przegraliśmy z Czechosłowacją 0:3.

Zwycięstwo Musiała

W Berlinie rozpoczęły się walki eliminacyjne turnieju bokserskiego o mistrzostwo akademickie świata. W turnieju bierze udział 52 zawodników.

W pierwszym dniu zawodów Matloch przegrał z Sokolowem (ZSRR) a Musiał wygrał swoją walkę, kwalifikując się do dalszych spotkań.

Piłkarze Krakowa grają dziś w Zduńskiej Woli

Do Zduńskiej Woli na zaproszenie miejscowych Włókniarzy przy-

Humor sportowy

Stare rekordy kruszą się jeden za drugim, a jednak są i takie, których zawodnicy nie mogą ruszyć z posad, które pokryła już nawet pajęczyna.

Stąd treść rozmowy: I od dawna trzyma się on na tej wysokości?

— No, od 1939 roku.

(„Krokodil”)

jechała drużyna OWKS z Krakowa, która dziś o godz. 17,30 rozegra w Zduńskiej Woli spotkanie towarzyskie z miejscowym Włókniarzem.

Drużyna OWKS Kraków w rozgrywkach piłkarskich o mistrzostwo II Ligi zajmuje w IV grupie pierwsze miejsce. Piłkarze Krakowa kwalifikują się do rozgrywek finałowych o awans do I Ligi.

W Kudowie, Wiśle i Spale

Sportowcy ZKS Włókniarza łódzkiego rozjechali się na obozy treningowo - kondycyjne przed Spartakiadą.

Piłkarze drużyn ligowej znajdują się po pobycie w Ciechocinku w Wiśle.

Piłkarze drużyn juniorskich trenują na obozie w Spale.

Kolarze znajdują się w Kaliszu. Natomiast bokserzy i drużyny gier sportowych zgromadzeni są na obozie w Kudowie.

Zmieniają filtry w basenie MDK

Pusto i cicho jest w salach gimnastycznych i na basenie MDK. Po całorocznej pracy sale i basen otrzymały zasłużony urlop.

W chwili obecnej najbardziej palącą sprawą jest basen. Tu też koncentruje się cała uwaga kierownictwa MDK, jak i miłośników sportu pływackiego Łodzi. Trudno jest samemu coś na ten temat napisać. W pomocy przychodzi nam kol. Bielenki, który udziela szczegółowych informacji.

Otóż basen MDK nie był remontowany od 20 lat, nie więc dziwnego że przez ten długi okres czasu zniszczone zostały niektóre urządzenia.

Głównym celem remontu są urządzenia filtracyjne basenu.

W Bralinie w powiecie kępno-wskim, województwa poznańskiego odbyły się mistrzostwa Polski w piąte siatkowej kobiet i mężczyzn.

Na boisku stanęły reprezentacje poszczególnych województw oparte o zawodników LZS.

Piękny sukces odnieśli sportowcy woj. łódzkiego. Drużyna siatkówki kobiecej oparta o zespół LZS Andrzejów zdobyła pierwsze miejsce.

W siatkówce męskiej drużyna łódzka oparta o zespół Bratoszowice wywalczyła tytuł wicemistrza Polski, zajmując drugie miejsce za Katowicami.

Przed wyjazdem na mistrzostwa zorganizowany został dla czołowych siatkarek i siatkarzy LZS obóz treningowy w Ośrodku Szkoleniowym w Woli Błędowskiej. Treningi prowadzili: Marczewski i Gronczewski.

Obecnie sportowcy LZS przygotowują się do mistrzostw wojewódzkich, które odbędą się 11 i 12 w Radomsku. Mistrzostwa Polski w lekkoatle-

tyce Ludowych Zespołów Sportowych odbędą się w Aleksandrowie Kujawskim 18 i 19 bm.

Dopiero 26 bm

Projektowany poprzednio kalendarzyk rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo I Ligi uległ zmianie. Poprzednio projektowano rozgrywkę kontynuować o 12 bm, ale ze względu na wyjazd naszych piłkarzy do Berlina wyznaczono nowy termin.

Spotkania rozpoczną się 26 bm i trwać będą do 28 października. Drużynie ZKS Włókniarz pozostało jeszcze do rozegrania 7 spotkań z następującymi drużynami: Gwardia Krakowska, Ogniew Białym, Kolejarzem z Poznania, Gwardią ze Szczecina, Włókniarzem krakowskim, Ogniewem Kraków i z Górnikiem Radlin.

Kalendarzyk przedstawia się następująco:

26 sierpnia Gwardia Kraków — ZKS Włókniarz Łódź, Włókniarz Kraków — CWKS Kolejarz (W) — Kolejarz (P), Budowlani (Chorzów) — Ogniew (Kr.), Górnik (Radlin) — Gwardia (Szczecin), Ogniew (Bytom) — Unia (Chorzów).

2 września ZKS Włókniarz Łódź — Ogniew (Bytom), Górnik (Radlin) — Włókniarz (Kr.), Kolejarz (P) — Gwardia (Szczecin), Budowlani (Chorzów) — Unia (Chorzów), Kolejarz (W) — CWKS, Gwardia (Kr.) — Ogniew (Kr.).

23 września Włókniarz (Kraków) — ZKS Włókniarz Łódź, Ogniew (Kr.) — Górnik (Radlin), CWKS — Kolejarz (P), Unia (Chorzów) — Kolejarz (W), Ogniew (Bytom) — Budowlani (Chorzów), Gwardia (Szczecin) — Gwardia (Kr.).

30 września ZKS Włókniarz Łódź — Kolejarz (P), Ogniew (Kr.) — Unia (Chorzów), Gwardia (Kr.) — Włókniarz (Kr.), Kolejarz (W) — Górnik (Radlin), Budowlani (Chorzów) — CWKS, Gwardia (Szczecin) — Ogniew (Bytom).

Nasz felieton

Zrobić łatwo — trzeba chcieć

Pojęcie słowa „odległość” towarzyszyło od samego początku jego istnienia, pojęciu — komunikacja.

Przestrzenie dzielące od siebie ludzi pokonywano w najrozmaitszy sposób, zależnie od epoki. Posługiwano się oswojonymi bydłami. Konstruowano prymitywne telegi. Później przeżywała ludzkość ery dylżansu pocztowego i kolei parowej. A w najbliższej przyszłości przewiduje się jako środek komunikacji samoloty odrzutowe i inne „cuda”.

Najczęściej używanym pojazdem doby obecnej jest bez wątpienia samochód.

W naszym kraju komunikacja samochodowa na szeroka skalę nosi trzyliterową nazwę PKS, cieszy się dużą popularnością i zyskuje coraz większą sympatię podróżujących.

Zadna z poprzedniczek nie była jednak komunikacją do skonału. Nie jest nią i nasza PKS.

Dwa autobusy odchodzi z Piotrkowa o godz. 6. Jeden do Warszawy, a drugi do Łodzi. O kierunku jazdy informują tablice, umieszczone na wozach. Codziennie rano na przyśtanek zajeżdżają samochody, codziennie pasażerowie zajmują w nich miejsca i codziennie wewnątrz wozu nawiązuje się rozmowa:

- Do Warszawy?
- Nie, do Łodzi.
- Kiedy napisane, że do Warszawy?
- To niech pan nie czyta.
- A co mam robić?!
- Przesaść się i to szybko, bo odjedzie.

Następnie w piekielnym ścisku scena przeprowadzki z dep-

taniem po nogach i popychaniem. Tło dźwiękowe — „dziękczynna” litania pod adresem motoryzacji całego świata.

W Grotowicach na szosie o pewnej określonej porze można spotkać kilka osób, uprawiających dziwną gimnastykę. Wymachują rękami, nogami i tułowiem, tak długo, dopóki obok nich nie przemknie się duży samochód z napisem „Łódź—Rzeszyca”. Jest to sygnał, że ćwiczenia skończone i „sportowcy” pokryci grubą warstwą kurzu rozchodzą się. Zdarza się jednak, że jakiś skromny gest ręką wystarczy, aby zatrzymać potężną maszynę w biegu. Jak twierdzą wta jemniczeni, ręka taka bywa zaopatrzona w dokument emisyj Narodowego Banku Polskiego, który to „dokument” wewnątrz wozu przenika dyskretnie do dłoni nieuczciwego kierowcy.

Po polsku nazywa się to łapówka.

Autobusem można pojechać do Bratoszowic. Można i polecać się. Związczą, w letnią, upalną niedzielę. Jest tam czymś oddychać.

Wrócić z Bratoszowic trudniej. Cóż z tego, że rozkład jazdy informuje że wstrząsającą dokładnością, że odjazd do Łodzi ma miejsce o godz. 18,31 i o 19,11, kiedy często ani o tym, ani o żadnym innym czasie na przystanku nie ma ani śladu autobusu.

Nie trudno zrobić, aby w Bratoszowicach był porządek, żeby w Piotrkowie właściwe tablice były na właściwych miejscach i żeby w Grotowicach był zupełnie oficjalny przystanek.

Nie trudno zrobić, a warto. Dla ratowania dobrej opinii PKS.

Abbe

Łódź — Gwardia (Szczecin), Włókniarz (Kr.) — Ogniew (Kr.), CWKS (Szczecin) — Unia (Chorzów).
W Łodzi będziemy więc mieli cztery spotkania, a pozostałe trzy odbędą się: w Krakowie — dwa i jeden w Radlinie.
Termin 21 bm. zarezerwowany został na mecze ćwierćfinałowe o puchar Polski. W dniu tym jak już pisaliśmy w Łodzi z Włókniarzem grać będzie Unia z Chorzowa. Ponadto odbędą się jeszcze trzy następujące spotkania: Gwardia Kraków — Włókniarz Kraków, Budowlani Chorzów — Gwardia Szczecin i Stal Lipiny — Kolejarz Warszawa.

GŁOSY i odgłosy

Uregulować sprawę przydziału komórek

Niedawno drukowaliśmy list czytelnika uskarżającego się na brak komórki podczas, gdy na tej samej posesji mieszkają lokatorzy mający po dwie komórki.

A oto drugi list z tej samej serii:

Mieszkam w Łodzi przy ul. Obrońców Stalingradu 16. Nie posiadam komórki i nie mam gdzie złożyć węgla. Natomiast pod nr 14 mieszka ob. Dziarmara, który ma jedną piwnicę na posesji, w której mieszka, oraz drugą pod nr 16.

DRN przysłała do bloku 375, polecenie dla ob. Dziarmary, by opróżnił piwnicę pod nr 16. Jednak nikt nie kwapi się, by polecenie to wykonać, a najmniej troszczy się o to ob. Dziarmara i nadal nie mogę zapatrzyć się w węgiel, ponieważ nie mam go gdzie złożyć.

(1875 In)

Janina Redlich

Uważamy, że komitety blo-

Echo GŁOSÓW

UJAZD BEZ PRASY

PKP „Ruch” informuje, że kiosk w Ujeździe, był kilkakrotnie uruchamiany i właściciele kaź dorozowo zrzekali się dalszego prowadzenia kiosku.

Organizacje społeczne i samorząd zobowiązały się w najbliższym czasie uruchomić kiosk. (2031 IN)

Odpowiedzi REDAKCJI

Jan Babcz. — Adres Półdnio-wa 46. — W sprawie uzyskania ze zwolnienia na flower należy zapisać się do sekcji strzeleckiej jednego z klubów sportowych i wówczas na podstawie zaświadczenia wydanego przez daną organizację będzie Pan mógł nabyć potrzebny sprzęt.